

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ל"ה ע"ב

פרשת צו · פרשת שמיני

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

יִשְׂרָאֵל בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא דְאִתִּי.

תרגום לעברית

עד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, מִצְאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא וּשְׁלֹשָׁה עֲנָפֵי הָדָס בְּיָדוֹ. קָרְבוּ אֵלָיו, אָמְרוּ לוֹ, לָמָּה לָּהּ אֶת אֵלֶּה? אָמַר, לְהַרְוִיחַ אֲבֹדָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יִפָּה אִמְרָתָּה, אֲכַל שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה לְשֵׁם מָה? אָמַר לוֹ, אֶחָד לְאַבְרָהָם, אֶחָד לְיִצְחָק, וְאֶחָד לְיַעֲקֹב, וְקִשְׁרָתִי אוֹתָם יַחַד וְהִרְחַתִּי בָהֶם, מִשּׁוֹם שְׁכָתוֹב (שִׁיר א) לְרִיחַ שְׁמָנִיהַ טוֹבִים שְׁמֵן תוֹרֵק שְׁמֶךְ. מִשּׁוֹם שְׁבָרִיחַ הָיָה עוֹמֶדֶת חֲלֹשֶׁת הַנֶּפֶשׁ, וּבְאַמוּנָה הָיָה מִתְקַיֶּמֶת, וְשׁוֹפְעוֹת בְּרָכוֹת מִמַּעַלָּה וּמִטָּה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הָיָה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, לֵית עֶלְמָא (נ"א נפשא) מִתְקַיֶּמָא, אֶלָּא עַל רִיחָא, וּמִרִיחָא דָּא אֲשֶׁתְּמוֹדֵעָא רִיחָא אֲחֵרָא. דִּהָא בְּשַׁעְתָּא דְנִפְיָק שְׁבָתָא, (נִתְפַּרְדָּה הַחֲבִילָה) וְסִלְקָא נִפְשָׁא יִתִּירָא, וְאֲשֶׁתְּאַרְוֵן נִפְשָׁא וְרוּחָא מִתְפָּרֵשׁ עֲצִיבִין, אֲתָא רִיחָא דָּא, וּמִתְקַרְבֵּן דָּא בְּדָא וְחִדָּאן.

ועל דא, בעי רוחא בתר רוחא, לקבלא ריחא, כיון דאתקבל ריחא מתקרבין כחדא וחדאן. כי האי גוונא ריחא דקורבנא, בריחא (דא) מתקרבין כלא כחדא, ומתלהטין בוציני וחדאן.

תרגום לעברית

בא ראה, אין העולם (הנפש) מתקיים אלא על ריח, ומהריח הזה נודע ריח אחר. שהרי בשעה שיוצאת שבת (נתפרדה החבילה) ועולה הנפש היתרה, ונשארו הנפש והרוח נפרדות עצובות, בא הריח הזה, ומתקרבים זה לזה ושמחים. ועל זה צריך רוח אחר רוח, לקבל ריח. כיון שמתקבל ריח, מתקרבים כאחד ושמחים. כגון זה ריח של הקרבנות, בריח זה מתקרבים כלם כאחד, ונדלקים הנרות ושמחים.

טקסט הזוהר

תא חזי, תרי בוציני, חד לעילא וחד לתתא, אי להיט בר נש האי בוצינא דלתתא, וכבי לה (ס'א לה הוא דלעילא), ההוא תננא דסליק (נ'א מבוצינא תתאה), להיט ההוא בוצינא עלאה. כה תננא דקרבנין, האי תננא דסליק, להיט בוציני עלאי, ומתלהטין בחד, ומתקרבין כלהו כחדא, בריחא דא. ובגין כה, ריח נוח לזי', (אשה) וקא אוקמוה.

תרגום לעברית

בא ראה, שני מאורות, אחד למעלה ואחד למטה, אם מלהיט אדם המאור שלמטה הזה ומכבה אותו (את אותו שלמעלה), אותו עשן שעולה (מהמאור התחתון), מלהיט אותו המאור העליון. כה עשן הקרבנות, העשן הזה שעולה, מלהיט המאורות העליונים ומתלהטים באחד, וכלם מתקרבים כאחד בריח הזה. ומשום כה, ריח נוח לה', (אשה) והרי פרשוה.

ועל דא, ריחא דקרנא, קיומא דכלא, וקיומא דעלמא. וקרנא על ידא דכהנא, דמקרב כלא. ובגין כך, שבעה יומי אשלמותא, אשתלימו ביה, בגין דיתברכו בלחוד בפולחניה, וישתכחו חדוואן וברכאן לעילא ותתא.

תרגום לעברית

ועל כן ריח הקרנן הוא קיום של הכל וקיום העולם. והקרנן על יד הכהן שמקרב הכל, ומשום כך שבעה יומי השלמה נשתלמו בו, כדי שכלם יתברכו בעבודתו, וימצאו שמחות וברכות למעלה ולמטה.

טקסט הזוהר

כתוב (ישעיה כה) 'אלהי אתה ארוממה וגו', האי קרא אוקמוה, 'אלהי אתה. דבעי בר נש לאודא לשמא קדישא, ולשבחא ליה על כלא. ומאן אתר שבחא דיליה, כמה דאוקמוה. והכא מעמיקא דכלא, דכתיב כי עשית פלא. פלא: כמה דכתיב, (ישעיה ט) ויקרא שמו פלא, והא אתמר. עצות מרחוק, עצות: כמה דאת אמר, יועץ. מרחוק: דכתיב, (ירמיה לא) מרחוק יי' נראה לי. וכתיב, (משלי לא) ממרחק תביא לחמה.

תרגום לעברית

כתוב, (ישעיה כה) ה' אלהי אתה ארוממה וגו'. הפסוק הזה פרשוהו, ה' אלהי אתה, שצריך אדם להודות לשם הקדוש ולשבח אותו על הכל. ומאיזה מקום השבח שלו? כמו שבארוה. וכאן מהעמק של הכל, שכתוב כי עשית פלא. פלא - כמו שכתוב (שם ט) ויקרא שמו פלא, והרי נאמר. עצות מרחק, עצות - כמו שנאמר יועץ. מרחק - שכתוב (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי. וכתוב (משלי לא) ממרחק תביא לחמה.

אָמוּנָה אָמֵן, כְּמָה דָאָת אָמֵר, (דברים לב) אַל אָמוּנָה וְאִין עוֹל. וְאוּקְמוּהָ אָמוּנָה בְּלִילָה, כְּמָה דָאָת אָמֵר (תהלים צב) וְאָמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת. וּכְתִיב (איכה ג) חֲדָשִׁים לְפָקָרִים רַבָּה אָמוּנָתְךָ, וְזִמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדַכָּאָה לֹון לְיִשְׂרָאֵל מִחוּבִיּהוֹן, כְּמָה דְכָתִיב, (יחזקאל לו) וְזָרְקָתִי עָלֶיכֶם מֵיִם טְהוֹרִים וְטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמְאוּתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם.

תרגום לעברית

אָמוּנָה אָמֵן - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים לב) אַל אָמוּנָה וְאִין עוֹל. וּפִרְשׁוּהָ אָמוּנָה בְּלִילָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צב) וְאָמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת. וּכְתוּב (איכה ג) חֲדָשִׁים לְפָקָרִים רַבָּה אָמוּנָתְךָ. וְעֵתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל מִחַטָּאֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יחזקאל לו) וְזָרְקָתִי עָלֶיכֶם מֵיִם טְהוֹרִים וְטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמְאוּתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם, בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

טקסט הזוהר

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

פרשת שמיני

(ויקרא ט) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (איוב לח) בָּרֶן יַחַד כְּכִבִּי בָקָר וַיִּרְעֻהוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. זָכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֹון אוֹרֵייתָא קַדִּישָׁא, חֲדוּתָא דְכָלָא, חֲדוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַטְוִילוּתָא דִּילִיָּה, דְכָתִיב, (משלי ח) וְאַהֲרָה שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם. וְאוֹרֵייתָא כָלָא, חַד שְׁמָא קַדִּישָׁא אִיהִי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (איוב לח) בָּרֶן יַחַד כּוֹכְבֵי בֶקָר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם תּוֹרָה קְדוּשָׁה, שְׁמַחַת הַכָּל, שְׁמַחַתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא וְהַשְׁעָשׂוּעַ שְׁלוֹ, שְׁכָתוֹב (משלי ח) וְאֵהְיָ שֶׁעָשׂוּעִים יוֹם יוֹם. וְכָל הַתּוֹרָה הִיא שֵׁם אֶחָד שֶׁל הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא.

טקסט הזהיר

וּבְאוֹרֵייתָא אֶתְבְּרִי עֲלֵמָא דְכְּתִיב, (משלי ח) וְאֵהְיָ אֶצְלוֹ אֱמוּנָה אֶל תִּקְרִי אֱמוּנָה אֶלָּא אֱמוּנָה. וּבְאוֹרֵייתָא אֶתְבְּרִי בַר נֶשׁ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. אָמַר קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְאוֹרֵייתָא, בְּעֵינָא לְמַבְרִי אָדָם. אָמַרָה קַמִּיָּה, הָאִי בַר נֶשׁ זְמִין לְמַחֲטִי וְלֹאֲרִגְזָא קַמָּה, אִי לָא תִאֲרִיךְ רּוּגְזָה עֲלֵיָהּ, הִיךְ יָקוּם בְּעֵלְמָא. אָמַר לָהּ, אֲנָא וְאֵת נּוֹקִים לִיָּה בְּעֵלְמָא, דִּהָא לָאו לְמַגְנָא אֶתְקַרִּינָא אֶרְךְ אֲפִים. (ס"א דהא כל זמנא דִּישְׁתַּדְלוֹן בְּאוֹרֵייתָא מִתְקִימִי בְּעֵלְמָא)

תרגום לעברית

וּבִתּוֹרָה נִבְרָא הָעוֹלָם, שְׁכָתוֹב וְאֵהְיָ אֶצְלוֹ אֱמוּנָה, אֶל תִּקְרִי אֱמוּנָה אֶלָּא אֱמוּנָה. וּבִתּוֹרָה נִבְרָא אָדָם, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (בראשיתא) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. אָמַר הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא לַתּוֹרָה: אֲנִי רוֹצֶה לְבָרָא אָדָם. אָמַרָה לְפָנָיו: הָאָדָם הַזֶּה עֲתִיד לַחֲטֹא וְלִהְרָגִיז לְפָנָיָהּ, אִם לָא תִאֲרִיךְ רְגִזָּה עֲלָיו, אִיךְ יַעֲמִד בְּעוֹלָם?! אָמַר לָהּ: אֲנִי וְאֵת נַעֲמִיד אוֹתוֹ בְּעוֹלָם, שְׁהִרִי לָא לְחַנָּם נִקְרָאֲתִי אֶרְךְ אֲפִים. (שהרי כל זמן שִׁישְׁתַּדְלוֹ בַּתּוֹרָה, יִתְקִימוּ בְּעוֹלָם).

טקסט הזהיר

רַבִּי חִיָּיא אָמַר, תּוֹרָה שְׁכָכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁפַעֲלָ פֶּה אוֹקְמוּהָ לִיָּה לְבַר נֶשׁ בְּעֵלְמָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵינוּ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר מִהֲכָא, (קהלת ב) אֵת אֲשֶׁר כָּבַר עָשׂוּהוּ, עָשׂוּהוּ וְדָאִי. וְדָא הוּא צִלָּם וְדְמוּת, צִלָּם: בְּדְכוּרָא. דְמוּת: בְּנוֹקְבָא וְעַל דָּא שִׁירוּתָא דְאוֹרֵייתָא ב', וְאוֹקְמוּהָ.

רבי חייא אמר, תורה שכתב ותורה שפעל פה העמידו את האדם בעולם. זהו שכתוב נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. רבי יוסי אמר מפאן, (קהלת ב) את אשר כבד עשוהו, עשוהו ודאי. וזהו צלם ודמות. צלם - בזכר. דמות - בנקבה. ועל זה התחלת התורה בב', ופרשוה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ל"ו ע"א) ◆

טקסט הזהיר

רבי יצחק אמר, מפני מה ב' פתיחא וסתימא. אלא, בשעתא דבר נש אתי

תרגום לעברית

רבי יצחק אמר, מפני מה ב' פתוחה וסתומה? אלא בשעה שאדם בא להתחבר עם התורה, הרי היא פתוחה לקבל אותו ולהשתתף עמו. ובשעה שאדם סותם עיניו ממנה והולך לדרך אחרת, הרי היא סתומה מהצד האחר, כמו שנאמר, אם יום תעזבני - יומים אעזבך. ולא ימצא פתח עד שישוב להתחבר עם התורה פנים בפנים, ולא ישכח ממנה. ולכן התורה פותחת לפני בני אדם ומכריזה וקוראת להם, (משלי ח) אליכם אישים אקרא וגו', וכתוב (שם א) בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.